

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 159/2010-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti T. spoločnosť s ručením obmedzeným V., V., zastúpenej advokátkou JUDr. M. I., V., pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Obdo/1/2009 z 23. novembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 159/2010 a sp. zn. III. ÚS 160/2010 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 159/2010.

2. Sťažnosti spoločnosti T. spoločnosť s ručením obmedzeným V., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. apríla 2010 doručená sťažnosť spoločnosti T. spoločnosť s ručením obmedzeným V., V. (ďalej len

„sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. I., V., pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 M Obdo/1/2009 z 23. novembra 2009.

V ten istý deň bola ústavnému súdu doručená aj sťažnosť sťažovateľky bez právneho zastúpenia pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 M Obdo/1/2009 z 23. novembra 2009.

V obidvoch sťažnostiach sťažovateľka namietala porušenie zásad spravodlivého procesu uznesením najvyššieho súdu, ktorý ním zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 34 Exre 89/04 z 18. novembra 2004, aj keď predmetné konanie vedené na okresnom súde bolo právoplatne zastavené uznesením z 19. augusta 2006. Okrem toho sťažovateľka namietala, že najvyšší súd napadnutým uznesením nerešpektoval predchádzajúce nálezy ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 159/07 a II. ÚS 346/08 týkajúce sa tejto právnej veci, čím porušil princíp predvídateľnosti súdneho rozhodnutia a princíp právnej istoty.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd prijal jej sťažnosti na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil, že uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 M Obdo/1/2009 z 23. novembra 2009 bolo porušené jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľka v sťažnosti, ktorú podala prostredníctvom právnej zástupkyne, žiadala aj o priznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Podľa ustanovenia § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

Podľa ustanovenia § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zo spisov ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 159/2010 a sp. zn. III. ÚS 160/2010 vyplýva, že veci sa týkajú toho istého účastníka konania, zároveň spolu skutkovo súvisia, pretože predmet oboch sťažností vecne súvisí s postupom najvyššieho súdu a jeho uznesením sp. zn. 2 M Obdo/1/2009 z 23. novembra 2009.

Na základe uvedeného ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 OSP rozhodol, že veci vedené pod sp. zn. III. ÚS 159/2010 a sp. zn. III. ÚS 160/2010 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 159/2010.

2. Ústavný súd zistil, že sťažovateľka podala ústavnému súdu aj ďalšiu sťažnosť, ktorá mu bola doručená 29. marca 2010 a ktorou namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 M Obdo/1/2009 z 23. novembra 2009. Túto sťažnosť podala v zastúpení advokátkou JUDr. B. K., V., a namietala v nej totožné skutočnosti, ako v sťažnostiach, o ktorých sú vedené konania pod sp. zn. III. ÚS 159/2010 a III. ÚS 160/2010. Predmetnú sťažnosť ústavný súd prijal na ďalšie konanie uznesením sp. zn. IV. ÚS 161/2010 z 8. apríla 2010.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa ustanovenia § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že v sťažnostiach vedených na ústavnom súde pod sp. zn. III. ÚS 159/2010 sťažovateľka uviedla totožné skutkové okolnosti a domáhala sa vyslovenia porušenia základných práv tým istým rozhodnutím najvyššieho súdu, ako to je v prípade konania vedeného na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 161/2010. Keďže v danej veci ústavný súd prijal sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie, čo znamená, že ústavný súd v tej istej veci už koná (prekážka prebiehajúceho súdneho konania – litispendencia), v súlade s § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde predmetné sťažnosti sťažovateľky ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietol pre neprípustnosť.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. apríla 2010